

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9312 af 06/11/2004 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-37-04 om ekstra varmeudgifter i sommerhus - vedligeholdelsesudgifter af sommerhus - følge af funktionsnedsættelsen - merudgifter

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500210-04

Ankestyrelsens principafgørelse C-37-04 om ekstra varmeudgifter i sommerhus - vedligeholdelsesudgifter af sommerhus - følge af funktionsnedsættelsen - merudgifter

Resume:

Udgifter til ekstra varme i sommerhus og vedligeholdelse af sommerhus, som blev benyttet til ferier, skulle ikke indgå i beregningen af merudgiftsydelsen til en stærkt handicappet kvinde.

De ekstra varmeudgifter i sommerhuset fandtes således ikke primært at skyldes kvindens behov for ekstra varme som følge af hendes funktionsnedsættelse. Videre fandtes vedligeholdelsesudgiften ikke at være en nødvendig merudgift i lovens forstand, idet det ud fra beskrivelsen af kvindens samlede situation ikke var nødvendigt for hende at have et sommerhus.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004 - § 84, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 106 af 23. oktober 2002 om ændring af vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap (Dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse) - "afsnittet om ""andre eksempler på hvilke udgifter merudgiftsydelsen i øvrigt dækker""", "afsnittet om ""nødvendige håndsregninger"""

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, der var kørestolsbruger, og som havde spasticitet i hele kroppen. Hun sad i elektrisk kørestol i alle sine vågne timer. Hun modtog højeste førtidspension og plejetillæg, og hun var herudover tilkendt en hjælpeordning efter servicelovens § 77 (tidligere bistandslovens § 48, stk. 3). Kvinden og hendes samlever rådede over en helårsbolig og et sommerhus, som de havde overtaget fra kvindens forældre. Det var oplyst, at de benyttede sommerhuset til ferier, og herudover holdt de også ferier i udlandet.

Kvinden havde fra kommunen fået hjælp til en række merudgifter ved den daglige livsførelse, jf. servicelovens § 84. Kommunen fandt dog ikke grundlag for at medtage udgifter til ekstra varme i kvindens sommerhus og udgifter til vedligeholdelse af sommerhuset i merudgiftsberegningen. For så vidt angik udgifter til ekstra varme i sommerhus anførte kommunen, at når kvinden opholdt sig i sommerhuset, blev der ikke forbrugt varme i hendes helårsbolig, og det blev derved udlignet. For så vidt angik udgifter til vedligeholdelse af sommerhus henviste kommunen til, at kvinden selv havde valgt at have sommerhus. Derved ville der være vedligehold, som skulle udføres. Dette sås ikke som en ekstra udgift på grund af kvindens handicap.

Kvinden klagede til nævnet og anførte vedrørende udgiften til ekstra varme, at hun sjældent havde varme i sin helårsbolig om sommeren. Det var koldere ved kysten, især morgen og aften. Et sommerhus var heller ikke så godt isoleret som et helårshus, så udgiften til ekstra varme var reel.

Vedrørende udgifter til vedligeholdelse af sommerhus anførte kvinden bl.a., at ifølge merudgiftsvejledningen kunne disse udgifter accepteres, da hun ikke kunne bidrage med sin arbejdskraft. Det var ligegyldigt, om hun selv havde valgt det. Hun tilføjede, at malerarbejde var direkte nævnt i merudgiftsvejledningen.

Nævnet stadfæstede kommunens afgørelse og fandt, at udgifter til ekstra varme i sommerhus og til maling og vedligeholdelse af sommerhus ikke indgik i beregningen af merudgiftsydelse.

Vedrørende udgiften til ekstra varme lagde nævnet vægt på kvindens oplysninger om, at hun ikke normalt havde varme på i sin helårsbolig om sommeren, men at sommerhuset på grund af beliggenhed og isolering var koldere. Nævnet fandt på baggrund heraf at måtte lægge til grund, at de ekstra varmeudgifter ikke primært skyldtes, at kvinden havde behov for ekstra varme grundet hendes nedsatte funktionsevne, men at hun om sommeren valgte at opholde sig i sommerhuset i stedet for i helårsboligen.

Vedrørende udgifter til maling og anden vedligeholdelse af sommerhus lagde nævnet til grund, at der efter en konkret vurdering var mulighed for at yde merudgiftsydelse til nødvendige håndsørkninger, f.eks. male- og vedligeholdelsesarbejde. Nævnet fandt ikke, at merudgifter til vedligeholdelse m.v. af kvindens sommerhus kunne anses for nødvendige i lovens forstand. Der var ikke oplyst om forhold, der gjorde det nødvendigt for hende at have et sommerhus, og det fremgik, at kvinden og hendes samlever havde mulighed for at holde ferie m.v. på anden måde.

I kvindens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at hun nødvendigvis måtte have det varmere end normalt i sit sommerhus. Hvis hun ikke havde det, blev hendes spasmer betydeligt forværret med flere ufrivillige bevægelser til følge. Hun kunne heller ikke bare tage et ekstra lag tøj på, da hendes i forvejen nedsatte bevægelighed så blev endnu mere nedsat. De ekstra varmeudgifter var jo, fordi hun havde behov for ekstra varme på grund af sit handicap. Det var kun den ekstra varme i forhold til, hvad man normalt havde i et sommerhus, hun søgte om. Hun skulle generelt have det 2-3 grader varmere end normalt, og det var ligegyldigt, om hun befandt sig i sommerhuset eller i helårsboligen.

Med hensyn til ekstra udgifter til håndsørkninger i form af vedligeholdelsesudgifter oplyste kvinden, at hun overhovedet ikke kunne bidrage med hverken maling, snedkerarbejde, græsslåning, luvning, madlavning, rengøring, vask m.v. Det var vel ikke nødvendigt for nogen mennesker at have et sommerhus, ligesom det ikke var nødvendigt at tage på ferie. Men ifølge merudgiftsbekendtgørelsen skulle behovet vurderes i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation. At overtage sine forældres sommerhus, når man var 55 år, kunne vel ikke siges at være ualmindeligt i forhold til ikke-handicappede og kvindens livssituation i øvrigt.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der kunne ydes hjælp til dækning af varmeudgifter i sommerhus samt belysning af problematikken om hjælp til håndsørkninger i forbindelse med vedligeholdelse af sommerhus, jf. servicelovens § 84.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at udgifter til ekstra varme i sommerhus og til vedligeholdelse af sommerhus ikke skulle indgå i beregningen af kvindens merudgiftsydelse.

Begrundelsen for afgørelsen var for så vidt angik udgiften til ekstra varme i sommerhus, at denne udgift ikke fandtes at være en følge af kvindens nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på kvindens oplysninger til sagen om, at hun sjældent havde varme på i sin helårsbolig om sommeren. Videre havde hun oplyst, at det var koldere ved kysten, især morgen og aften, og et sommerhus var heller ikke så godt isoleret som et helårshus.

Ankestyrelsen fandt på baggrund heraf, at de ekstra varmeudgifter ikke primært skyldtes kvindens behov for ekstra varme som følge af hendes funktionsnedsættelse. Ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation som hende fandtes således med al sandsynlighed at ville have lignende udgifter til ekstra varme i sommerhus.

Vedrørende udgiften til vedligeholdelse af sommerhus var begrundelsen for afgørelsen, at denne udgift i kvindens tilfælde ikke fandtes at være en nødvendig merudgift i lovens forstand.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at kvinden ud over sommerhuset rådede over en helårsbolig, og at hun hovedsageligt benyttede sommerhuset til ferier. Det fremgik videre, at hun og familien havde mulighed for at holde ferie m.v. på anden vis, f.eks. i form af udlandsrejser.

Ankestyrelsen fandt herefter, at det, således som kvindens samlede situation var beskrevet, ikke var nødvendigt for hende at have et sommerhus.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.